

Men naar det ærede Medlem saa mente, at man i alt Fald for en Del kunde afhjælpe Trangen til Lærerindens Uddannelse og Understøttelse derved, at man kunde give en Del Kvinder Afgang til Uddannelse paa de nævrende Statsseminarier, saa har jeg ikke saa ganske lidt Betænkelighed derved. Jeg tror, det vilde være meget heldigere, om man omdannede et af vore Statsseminarier til et Kvindeseminarium, at man f. Eks. omdannede Ranum Seminarium til et Kvindeseminarium. Saa vilde Kvinderne omtrent være ligestillede med Mændene, og det var jo ikke andet, end de med Rette kunde fordrø, og vi kunde meget vel uddanne de unge Mænd, som gaa Skolevejen, ved de øvrige Statsseminarier, vi have, og ad privat Vej. — Endelig kunde jeg ogsaa slutte mig til den Henstilling, som det ærede Medlem fra Bogense i Gaar gjorde — det er en meget lille Sag — til Finansudvalget om Anlægget af en Vej øvre ved Skaarup Seminarium. Det er jo en ren Ubetydelighed, som der forlanges ud over det Beløb, som det ærede Udvalg har indstillet til Vedtagelse, og jeg vilde dog henstille, om det ikke var rigtigst ogsaa at vedtage det lille Beløb, som nødvendigtvis kræves for at faa en ordentlig Afgang til Seminarier. Jeg skal ikke komme ind paa den meget omtalte Sag om Understøttelsen til Henrik Pontoppidan, men kun derom sige, at jeg for mit Bedkommende med Glæde skal stemme for Forslaget, og jeg skønner ikke rettere end, at det er lidt smaalige Betragtninger og lidt grundede Indvendinger, der ere fremkomne imod at give denne Forsatter Understøttelse.

Wistoft: Det er nogle Udtalelser af det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgtreds (Svendsen), der have givet mig Anledning til at begære Ordet. Det var under hans Omtale af Vædringsforslaget under Nr. 151, at det ærede Medlem udtalte sig imod en Forhøjelse af Understøttelserne til enkelte Forsattere. Det ærede Medlem udtalte, at Forsatterne her i Landet i Almindelighed have det ret godt, at deres Arbejde bliver honoreret saaledes, at de kunne være tjente dermed. Jeg skal dertil bemærke, at vort Land og vort Sprog have saa indskrænkede Grænser, at det næppe er nogen tiltalende Gerning, at paatage sig at skrive offentlig, saa meget mindre som Forsatterne i Begyndelsen have ondt ved at faa deres Digterværker og andre Skrifter udbredte. Særlig udtalte det ærede Medlem sig imod Forhøjelse af Understøttelserne til Forsatterne Thyregod og Jakob Nielsen.

Han henviste til, at Thyregod har sin Pension, og mente, at han derfor ikke behøvede Understøttelse for sin Forsattervirksomhed. Jeg skal i den Anledning gøre opmærksom paa, at Thyregod har henlevet sit Liv som Skolelærer i en Landkommune, at han i en lang Aarvække har været Skolelærer med en lille Løn og levet under trænge, fattige Kaar. S sin lille Pension har han ganske vist ikke for meget for den Gerning, han der har udført. Jeg tror ikke, at den strækker til, og jeg tror navnlig ikke, at den vil være et Ekvivalent for det Arbejde, han i en lang Aarvække har udført som Føllelærer. Er der nogen Mand her i Landet, der har fortjent Anerkendelse for sin Virksomhed blandt Befolkningen, blandt den danske Almue, saa er det Thyregod. Ved sin Forsattervirksomhed har han øvet en overmaade opdragende Indflydelse paa den danske, særlig den jydsk Almue. Man kan sige, at han har været med til at synge de jydsk Heder op; han har været med til at sætte Mod i de danske Hederdyttere, til at lære dem Taalmod og Udholdenhed; han har vist dem, hvorledes de skulde vænne sig til Taalmod, Iherdig- heds og Fjeld for at vinde frem til en Gerning, hvorigennem de kunde erhverve deres Livsfornödenheder paa en tarvelig Maade. Jeg er vis paa, at den største Delen af de ærede Medlemmer forstaa, hvilken Betydning Thyregod har haft blandt det danske Folk, og at det er karrigt nok, naar der er foreslaaet 200 Kr. som Forhøjelse til ham. Jeg vil henlede Finansudvalgets Opmærksomhed paa, om det ikke burde lægge et Par Hundrede Kroner til som Paaskønnelse for den Virksomhed, Manden har udfoldet, og om det ikke kan tages i Betragtning, at han nu i sit Livs Aften sidder i smaa Kaar med uforsørgede Børn. Er der noget Sted, hvor man med saadanne smaa Penge kan gøre en dygtig Mand glad paa hans gamle Dage, saa er det paa det Sted, her er Tale om. Jeg vil anbefale det høje Udvalg at forøge Bevillingen og ikke nedsette den.

Scharling: Da jeg forrige Gang havde Ordet, udtalte jeg med Hensyn til Vædringsforslaget Nr. 152 angaaende Understøttelsen til Forsatteren Henrik Pontoppidan, at jeg, saaledes som Sagen laa for i Diebliffet, ikke agtede at udtale mig nærmere derom. Jeg agter fremdeles at indtage den samme Stilling; men efter den Udtalelse, vi nylig hørte af det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgtreds (Brandes), ønsker jeg dog nu at udtale, at for mig og mine Meningsfæller i denne Sal drejer det sig ikke om, hvilken Rang Henrik Pontoppidan